

ΚΟΥΡΑΜΑΝΑΙΣ.

Θεωρία.

I

‘Ο στρατιώτης ὀφείλει νὰ θυσιάσῃ τὴν τελευταία βράνιδος τοῦ αἵματός του, διότι ἐξ ἀνάγκης νόμου μετάθεσις βάλ-
λεται.

II

‘Ο στρατιώτης δὲν πρέπει νὰ παίξῃ χαρτιά ὡς δύο μα-
στίχαις σὲ μιὰ κοντσίνα νὰ πίνῃ· οὕτε νὰ εἶναι στιγματι-
σμένος διότι ἓνας τοῦ λείει ἔλα νὰ σοῦ βαρέσω μὲ κούνα.

III

‘Ο στρατιώτης εἶναι ἐπαγγέλμα, εἶναι κλάδος ἀνθρώπου.

IV

‘Η ‘Ελλάς εἶναι ὀρεινὴ πόλις καὶ πρέπει νὰ ἔχῃ ὀρειθα-
τικὸν πυροβολικόν.

V

‘Ο στρατιώτης δὲν πρέπει νὰ γράφῃ τ’ ὄνομά του σ’ τὸν
ἀπόπατο ὅπως οἱ περιηγηταὶ σ’ τὴν ἔρημο.

VI

‘Ο στρατιώτης ἔχει δικαίωμα ν’ ἀναφέρηται κατὰ παν-
τὸς ἀνωτέρου ὅταν ἀδικῇται, διότι καὶ αὐτὸς ὁ στρατιώ-
της μπορεῖ νὰ ἔχῃ πολλὰ κακὰ πλεονεκτήματα.

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ.

Κύριός τις ταξιδεύει ἀπὸ Πειραιῶς δι’ Αἴγινα ἐπὶ λέμ-
βου.

Αἶφνης ἐνῶ ἡ θάλασσα ἡρέμει ἐνσκήπτει τρικυμία.

‘Ο κύριος κυριεύεται ὑπὸ φόβου καὶ ἐρωτᾷ ἑντρομος ἂν
ἔχῃ κανέναν ποτὲ εἰς τὸ πέρασμα αὐτό.

— ‘Α! μπᾶ, ἀπαντᾷ ὁ λεμβοῦχος, κανέναν· προχθὲς ἀ-
κόμα πνίγηκε ὁ ἐξαδελφός μου, ἀλλὰ τὸν ἤραμε ἀμέσως
τὴν ἄλλη μέρα.

Γάλλος εἰσέρχεται μετὰ φίλου του ‘Ελληνας εἰς καφε-
νεῖον καὶ διατάσσει καφέ. ‘Ο ὑπηρετὴς γνωρίζων τὸν
‘Ελληνα πελάτην του μέθυσον ὕδροπότην φέρει μὲ τὸν κα-
φὲν καὶ ἐπτὰ ποτήρια ὕδατος.

‘Ο Γάλλος ἀπέναντι τοῦ ὠκεανοῦ αὐτοῦ :

— Βρὲ ἀδελφε, τοῦ λέγει, τί παραπονεῖσθε ποῦ δὲν ἔχετε
ἄφθονον ὕδωρ, ἀφ’ οὗ ἕκαστος ἀπὸ σᾶς μαζὺ μὲ τὸν καφέ
του πίνει καὶ ἐπτὰ πηγὰδια νερό.

ΠΑΝΣΕΔΕΣ.

‘Ανέγνωσά ποτε ὅτι οὐδὲν ἐπιβλαθέστερον μακροβίου βα-
σιλέως· σήμερον δὲ σκέπτομαι ὅτι ὁ θεὸς βασιλεύει αἰώνως.

Chamfort.

Les annonces de France, d' Allemagne et d' Italie sont
reçus pour notre journal par la Maison de Publicité
Adolph Steiner et Cie.

ΤΕΧΝΗ—ΠΟΙΗΣΙΣ—ΠΑΤΡΙΣ ΚΑΙ ΜΗΛΛΕΡΙΝΑ

Νεάπολις, 18 Σεπτεμβρίου 1880.

B’.

Ἰδοῦ με ἐντὸς τοῦ θεάτρου (Circus).

‘Ὡς μακρὸς θυμηδὴς, κρυστάλλινος γέλως, ἀντήχησαν αἶ-
φνης οἱ πρῶτοι τῆς μουσικῆς τόνοι, καὶ μετ’ αὐτοὺς ὡς
ἡδυπαθὲς μειδίαμα ὀνειρωττοῦσης ὀδάλισκῃς ὑπὸ λαμπρὰν
ἁρμονίαν μεταφράζουσιν τὰ ὀργιάζοντα χρώματα τῆς χρυ-
σῆς ‘Ανατολῆς, τὸ βραδύ μέλος μαζούρκας, ἐπαναλαμβανό-
μενον οἶονεὶ μεθύσκουσα εἰκὼν, πρὸ τῶν ὀμμάτων τῆς
διανοίας ἐπιμόνως παρερχομένη...

Εἰς κόσμος ἐχύθη ἐπὶ τῆς σκηνῆς μυριόχρωμος, φαντα-
σιώδης, ἀμφίβολος καὶ σαλευόμενος καὶ σκιρτῶν, ὡς αἱ διὰ
μέσου τῶν κρυστάλλινων πρισμάτων μυριοφώτου λαμπτή-
ρος, τῶν ἰδίων αὐτοῦ φώτων ἀκτίνες, θραυόμεναι καὶ πολ-
λαπλασιαζόμεναι εἰς τὰ χρώματα τῆς Ἰριδος. ‘Βκατὸν χο-
ρεῦτριαι, ὄντα ἄοριστα, συγγεόμενα ἐν τῇ ἐλαφρότητι τῶν
ἁερωδῶν ὑφασμάτων, ἐν τῷ θάμβει τοῦ μυριοτόνω ἁρμονίᾳ
παρομοιάζοντος φωτός, διὰ τῶν ὑπερανθρώπων αὐτῶν κινή-
σεων ἀνεκुकῶντο ἐκεῖ ὡς αἴσλος φαντασμαγορία.

Καὶ μουσικὴ καὶ χρώματα καὶ αἱ ἐρρυθμοὶ τῶν ὄντων
ἐκείνων κινήσεις, μίαν ἀπετέλουν ἁρμονίαν καὶ τῆς μα-
ζούρκας ὁ νωχελὴς ῥυθμὸς ἐκάστοτε εἰς στρόβιλον μετα-
τρέπόμενος ἐξωγοῖνε, ἐμέθυσκε παραδόξως τὸ πλῆθος, τὴν
ἁρμονίαν ἐκείνην ὀλόκληρον καὶ τὰς ἀντιλαμβανομένας αὐ-
τῆς αἰσθήσεις μου.

Καὶ παρήρχετο, ἐξέλιπεν ἡ πλῆθος καὶ σκηναὶ ἄλλαι δε-
δέχοντο τὴν πρώτην, καὶ ἡ μουσικὴ, ὡς ἐρωτοτροπία γυ-
ναϊκὸς, ἐναλλάξ ἀπὸ τοῦ χαρίεντος ζωηροῦ εἰς τὸ ῥάθυμον
καὶ ἀπὸ τούτου εἰς τὸ πυρετώδες καὶ ταχὺ μετέπιπτε, καὶ
τὰ χρώματα συνηλλάσσοντο, καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἐκατὸν
ἐκείνων μορφῶν μίαν μόνην αἰείποτε τὸ βλέμμα μου ἤκο-
λούθει, τὴν Νένναν, ἐν ᾗ πᾶσαι αἱ ἄλλαι δι’ ἐμὲ συμπερι-
λαμβάνοντο, ὡς εἰ αἱ ἐκατὸν χορεῦτριαι εἰς τὴν μπαλλερί-
ναν μου συνεσωματοῦντο.

Καὶ μ’ ἔβλεπε καὶ ἐκείνη καὶ τὸ μειδίαμά της, καὶ τὸ
βλέμμα της, ὡς ἐρμηνεία τῆς ἀστάτου μουσικῆς μελωδίας,
μοὶ ἔλεγεν· «Ἐγὼ εἰμι ἡ νεότης· ἐγὼ εἰμι ἡ ζωὴ, ἐγὼ ἡ
ποίησις καὶ ἡ τέχνη καὶ στέμμα μου εἶναι ὁ ἔρως· ἀπὸ τῆς
χείλης μου ὡς ἄσμα ἡ φίλημα ἀφίπταται ἡ μέθη τῆς ψυχῆς,
ἥτις εἶναι ἡ ἀπαρχὴ τῆς ἀθανασίας· ἐγὼ εἰμι τὸ πνεῦμα
τῶν εἰκοσιν ἑτῶν σου, καὶ τὸ μειδίαμά μου ὡς ἥλιος ἀνα-
τέλλει ἐπὶ τὸν εὐρύτατον ὀρίζοντα ὃν περὶ σὲ ὁ κόσμος δια-
γράφει. Εἶναι ὥραία ἡ ζωὴ, ὡς ἐγὼ εἰμι ὥραία· εἶναι ἀπει-
ρος ἡ νεότης, διότι ἡ ὑπαρξὶς ἐνὸς κόσμου ἐξαφανίζεται ἐν
αὐτῇ ὡς σταγὼν ἐντὸς ὠκεανοῦ· εἶναι ἀθάνατος ἡποίησις,
διότι ἐποίησε τὸν Θεόν, εἶναι αἰώνιος ἡ τέχνη διότι πλά-
σασα ἀπηθανάτισε τὴν ὕλην διὰ τοῦ πνεύματος. Ἀγάπη
με, διότι ἀγάπη σημαίνει ζωὴ, νεότης, ποίησις· ἀγάπη με,
διότι ἐγὼ θά σοι ἀποκαλύψω τὰ μυστήρια τῶν οὐρανῶν τῆς
ψυχῆς. Τὰ χεῖλη μου θὰ στέψωσι διὰ φιλημάτων τὸ μέ-
τωπόν σου καὶ ἐπὶ τὰ στήθη μου ἡ ψυχὴ σου θὰ ἐπίσχη
τὴν πλανήτιδα ἐπὶ τοῦ χάους τῆς ἀβεβαιότητος πτώσιν της·
μυστηριώδες θὰ σε κληλῇ τὸ ἄσμα τοῦ ἔρωτος ἐν τῇ ἀγ-
κάλῃ μου, καὶ τὸ ὄνειρόν σου ἔσται ἐν ποίημα...»

Καὶ αἶφνης ἐν τῇ διαυγαίᾳ τῆς ὀπτασίας ἐκείνης, ὡς πύ-